

4. Максимов С. И. Правовая реальность: опыт философского осмысления / С. И. Максимов ; Нац. юрид. академия Украины имени Ярослава Мудрого. — Х. : Право, 2002. — 328 с.
5. Бобровник С. В. Правова система, правова надбудова та механізм правового регулювання: співвідношення понять / С. В. Бобровник // Правова держава : щорічник наук. праць Ін-ту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. — К., 2002. — Вип. 13. — С. 48.
6. Петришин О. Громадянське суспільство — підґрунтя формування правової держави в Україні / О. Петришин // Вісник Академії правових наук України. — 2003. — № 2 (33)— 3 (34). — С. 149.
7. Гессен В. М. Теория правового государства / В. М. Гессен. — СПб. : Студ. касса взаимопомощи при С.-Петербур. политехникуме, 1909. — С. 6—7.
8. Кулак Н.В. Проблеми нормативно-правового регулювання інноваційної діяльності в Україні // Н.В. Кулак // Материали міжнародної науково-практичної конференції Інститута уголовної політики и прикладної кримінології г. Кишинев, ноябрь 2016г.

УДК 340.12

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ПРАВОСВІДОМОСТІ В УКРАЇНІ

Студент О.Д. Логвіна, гр. СП1-16
Наук. керівник к.н. з держ. упр. Н.В. Кулак
Київський національний університет технологій та дизайну

Правосвідомість суспільства сьогодні, як ніколи, динамічно трансформується. На етапі входження української держави до Європейського Союзу постає важливе завдання зміни старих поглядів на нові демократичні цінності суспільного буття. Головною зміною має стати зміна суспільної правосвідомості та правової культури.

Сучасна правова теорія трактує правосвідомість як сукупність емоцій, почуттів, настанов, ідей, теорій, концепцій, за посередництвом яких відображається правова дійсність, формуються ставлення до права та юридичної практики, ціннісна орієнтація щодо правової поведінки, бачення перспектив і напрямів розвитку правової системи [1, с. 147].

Таким чином, під правосвідомістю розуміється різновид суспільної свідомості, який відображає в правових чуттєво-раціональних формах існуючу правову дійсність, правові явища, що існували в минулому, і бажані правові явища, здійснює нормативно-регулюючу дію на соціальну діяльність людей [2, с. 30].

Аналіз праць науковців з питань правосвідомості виявив наступні узагальнені ознаки правосвідомості:

1. Правосвідомість є формою (різновидом) суспільної свідомості;
2. Суб'єктами (носіями) правосвідомості є різноманітні суб'єкти права;
3. Об'єктом правосвідомості є ставлення людини до правових явищ, вираження індивідуальних та суспільних оцінок справедливості чи несправедливості законів, діяльності судових та правоохоронних органів тощо;
4. Правосвідомість є дієвим елементом системи правового регулювання, підставою для розвитку права та праворозуміння;
5. Правосвідомість є специфічним засобом саморегуляції поведінки людей, впливаючи на їх правомірний вибір та ухвалення рішення щодо додержання або порушення правових норм.

У перехідних суспільствах, де відбувається зміна системи цінностей, правосвідомість має низку особливостей:

1. Амбівалентність – наявність «старої» і «нової» системи цінностей;
2. Мотиваційна невизначеність;
3. Непослідовність поведінки, що пов'язано з пошуком найбільш раціональних схем реалізації життєвих планів;
4. Відсутність необхідних знань про правову систему країни;
5. Превалювання звичаїв над позитивним правом;
6. Терпиме ставлення до неправових засобів вирішення конфліктних ситуацій;
7. Звернення до традицій та нехтування правом;
8. Прагнення упорядкувати власний життєвий світ і сподівання на раціоналізацію соціуму на мі роті макрорівнях, не спираючись на правові норми;
9. Поступове збільшення правової та загально - соціальної активності [3, с. 89].

Висновки: аналізуючи стан формування правосвідомості в Україні автор дійшов висновку про те, що основні чинники, що на сучасному етапі впливають на формування суспільної правосвідомості, складаються із стану права, політичної ситуації, соціально-економічного становища, та культури, або релігії.

Література:

1. Теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / О. В.Петришин, С. П. Погребняк, В. С. Смо- родинський та ін. ; за ред. О. В.Петришина. – Х. : Право, 2014. – С. 147. 6. Черкас М. Є.
2. Правосвідомість та її функції в механізмі правового регулювання : монографія / М. Є. Черкас. – Х. : Право, 2014. – С. 30.
3. Кулак Н.В. Загальні тенденції державного регулювання інноваційного розвитку сфери підприємницької діяльності// Молодий вчений: Науковий журнал.- Вип.. № 12.1 (40) грудень, 2016 р. Херсон: Вид-во ТОВ «Видавничий дім «Гельветика», 2016.- С.129-135.